

TRÁCH NHIỆM XÃ HỘI VÀ PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG CỦA TRƯỜNG ĐẠI HỌC

SOCIAL RESPONSIBILITIES AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE UNIVERSITY

Hà Thành Công^{1,*}, Nguyễn Văn Thiện¹, Thân Thanh Sơn¹,
Vũ Đình Khoa¹, Nguyễn Mạnh Cường¹

DOI: <https://doi.org/10.57001/huih5804.2023.159>

TÓM TẮT

Bài báo này nhằm trình bày khung khái niệm làm rõ vai trò trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững của các trường đại học. Bằng phương pháp nghiên cứu tài liệu và phân tích nội dung từ các công trình nghiên cứu liên quan đến khái niệm trách nhiệm xã hội, phát triển bền vững và các khía cạnh khác nhau; mối quan hệ chặt chẽ giữa trách nhiệm xã hội với sự phát triển bền vững và vai trò của các trường đại học trong việc tăng cường mối quan hệ này. Cuối bài báo đưa ra một số khuyến nghị đảm bảo nâng cao vai trò của các trường đại học trong trách nhiệm xã hội nhằm đạt được và hỗ trợ nỗ lực phát triển bền vững.

Từ khóa: Phát triển bền vững, phát triển bền vững trường đại học, trách nhiệm xã hội, trách nhiệm xã hội của trường đại học.

ABSTRACT

This paper aims to present a conceptual framework to clarify the role of social responsibility and sustainable development of universities. By method of literature review and content analysis from research works related to the concept of social responsibility, sustainable development and different aspects; close relationship between social responsibility and sustainable development and the role of universities in strengthening this relationship. At the end of the paper, some recommendations are given to ensure the enhancement of the role of universities in social responsibility to achieve and support sustainable development efforts.

Keywords: Sustainable development, Sustainable development of universities, social responsibility, social responsibility of universities.

¹Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội

*Email: congtht@hau.edu.vn

Ngày nhận bài: 26/02/2023

Ngày nhận bài sửa sau phản biện: 28/5/2023

Ngày chấp nhận đăng: 25/8/2023

1. GIỚI THIỆU

Vai trò của giáo dục trong việc định hình tương lai được công nhận rộng rãi. Thế giới đang trở nên phức tạp hơn, phụ thuộc lẫn nhau và không bền vững và điều này đòi hỏi một sự thay đổi trong lối sống. Do đó, giáo dục vì sự phát triển bền vững ngày càng được chú trọng trong các trường đại học trên toàn thế giới. Chuyển đổi giáo dục sang giáo dục

bền vững bao hàm tư duy hệ thống và các phương pháp tiếp cận liên ngành. Tuy nhiên, để có những hành động mới, kết quả mới và sáng tạo, đồng thời có tầm nhìn xa hơn. Cần thiết phải có những chiếc "nôi" nơi mọi người cam kết, tạo ra những đổi mới cần thiết để truyền tải ý tưởng, thực hiện các nghiên cứu sâu rộng, sàng lọc các khái niệm, sửa chữa và điều chỉnh chúng từ đó tạo ra sự phát triển là các cơ sở giáo dục. Điều này xảy ra trong phát triển bền vững trong giáo dục đại học. Đặc biệt, các trường đại học được thiết kế để phát triển các phẩm chất năng động của người học (sinh viên) [28], từ đó cho phép các trường đại học phân tích, xây dựng và hoạt động với mức độ tự chủ và tự quyết cao. Đồng thời, các trường đại học nên phát triển cho sinh viên các kỹ năng cho phép họ ứng phó trong các tình huống không chắc chắn, các chuẩn mực, giá trị, lợi ích được xác định mơ hồ và xây dựng thực tế khác nhau [44]. Giáo dục góp phần tạo ra một thế giới công bằng hơn. Giáo dục được coi là một cách để giúp các cá nhân trở thành những thành viên hoàn thiện của xã hội, đồng thời góp phần tìm ra giải pháp để phát triển tiềm năng của họ. Một thế giới bền vững không thể được tạo ra nếu không có sự tham gia đầy đủ của tất cả các thành viên và xã hội dân chủ, một thế giới bền vững mà không có sự tham gia và dân chủ là điều không tưởng [1].

Trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp (CSR) đã tự đặt mình vào lĩnh vực kinh tế như một khái niệm mà qua đó các tổ chức xem xét các hoạt động và các vấn đề phục vụ cộng đồng, cũng như gánh vác trách nhiệm về tác động của các hoạt động của họ đối với khách hàng, đối tác, nhân viên, môi trường và xã hội. Thực tế là các tổ chức kinh doanh luôn đặt mục tiêu lợi nhuận lên hàng đầu, do đó trách nhiệm xã hội (SR) của họ được xây dựng dựa trên số lợi nhuận mà họ đạt được. Ngày nay, các doanh nghiệp không còn được đánh giá chỉ dựa trên lợi nhuận, mà nhiều khái niệm hiện đại đã xuất hiện nhằm mục đích tạo ra một hoạt động mang tính dẫn dắt môi trường giải quyết sự phát triển nhanh chóng trong tất cả các khía cạnh quản lý, kinh tế và công nghệ của họ. Ngoài ra, nó còn vượt xa "hoạt động từ thiện" - như trước đây - nó đã từng mang lại nhiều đóng góp hơn cho các doanh nghiệp trong phát triển bền vững (SD), thông qua nỗ lực của họ trong việc giải quyết

các thách thức xã hội [42]. Theo Balabanis Phillips và Lyall, trong kỷ nguyên thương mại hiện đại, các công ty và người quản lý của họ phải chịu áp lực công khai để đóng một vai trò ngày càng tích cực trong xã hội - cái gọi là "Trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp" [3]. CSR không còn giới hạn trong các doanh nghiệp vì mục đích lợi nhuận, mà bao gồm các tổ chức phi lợi nhuận và cơ sở giáo dục, đặc biệt là các cơ sở giáo dục đại học, cho dù họ thuộc khu vực tư thực hay công lập.

Hơn nữa, trước những sự thay đổi toàn cầu về kinh tế, xã hội, chính trị và công nghệ diễn ra mạnh mẽ trong những thập kỷ qua đã có tác động đáng kể đến lĩnh vực giáo dục, đặc biệt là giáo dục đại học. Các trường đại học đã phải thực hiện những quá trình cải cách nhằm đối mặt với những thách thức mới: toàn cầu hóa, tính bền vững, xã hội tri thức, đổi mới, phát triển công nghệ. Đồng thời tăng cường mối quan hệ với các bên liên quan, là yếu tố quan trọng ảnh hưởng đến bản sắc và phương pháp tổ chức của các trường đại học [42]. Vai trò của các trường đại học trong việc cung cấp giáo dục, chất lượng các sản phẩm đầu ra của họ cho thị trường lao động, cũng như việc thực hiện và tạo ra các nghiên cứu học thuật cũng đang dần bị thay đổi. Các trường đại học thực hiện sứ mệnh của mình là đào tạo nhân lực và phát triển nghiên cứu [23]. Tuy nhiên, "sứ mệnh thứ ba" của các trường đại học được bổ sung thêm, trong đó các trường đại học tham gia với xã hội [20]. Về vấn đề này, các trường đại học đóng một vai trò xã hội rộng rãi hơn và thực hiện nghĩa vụ đạo đức được thể hiện trong việc quan tâm đúng mức đến các vấn đề xã hội, đạo đức, kinh tế, chính trị và môi trường cũng như các vấn đề khác của xã hội.

Dựa trên những lập luận trên, việc suy nghĩ về vai trò của cơ sở đào tạo đại học trong xã hội đương đại trở nên cấp thiết. Do đó, nghiên cứu này nhằm mục đích trình bày một khung khái niệm về trách nhiệm xã hội của các trường đại học (USR), và vai trò năng động của nó trong việc đạt được sự phát triển bền vững. Việc xác định được khung lý thuyết về trách nhiệm xã hội của trường đại học thông qua việc luận giải và phân tích để xác định khái niệm, các nguyên tắc, cấp độ và hình thức của nó, cũng như khái niệm về phát triển bền vững và các yếu tố cơ bản. Tâm quan trọng của USR đóng vai trò then chốt đối với các trường đại học và mối quan hệ của USR với phát triển bền vững được làm rõ. Cuối cùng, nghiên cứu đề xuất các khuyến nghị quan trọng nhất được mong đợi để nâng cao vai trò của USR trong việc thúc đẩy phát triển bền vững.

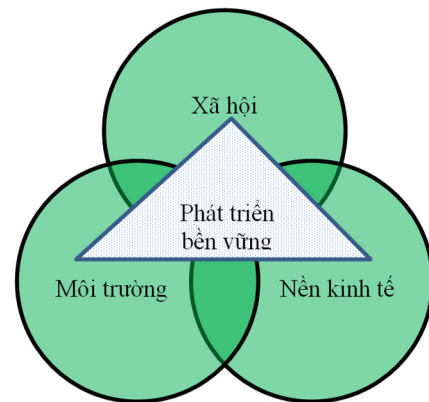
2. PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG VÀ ĐẠI HỌC BỀN VỮNG

2.1. Phát triển bền vững (SD)

Thuật ngữ "phát triển bền vững" xuất hiện lần đầu tiên vào năm 1980 trong ấn phẩm Chiến lược bảo tồn Thế giới (công bố bởi Hiệp hội Bảo tồn Thiên nhiên và Tài nguyên Thiên nhiên Quốc tế - IUCN) với nội dung rất đơn giản: "Sự phát triển của nhân loại không thể chỉ chú trọng tới phát triển kinh tế mà còn phải tôn trọng những nhu cầu tất yếu của xã hội và sự tác động đến môi trường sinh thái học". Theo tuyên bố của Liên hiệp quốc năm 1986 "phát triển là

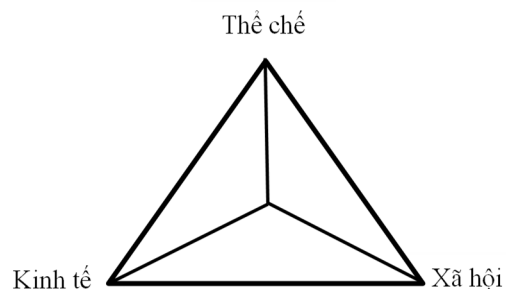
một quá trình toàn diện về kinh tế, xã hội, văn hóa và chính trị, nhằm mục đích không ngừng cải thiện tình hình của toàn dân và của mọi cá nhân trên cơ sở họ tham gia tích cực, tự do và có ý nghĩa vào sự phát triển và trong việc phân phối công bằng các lợi ích do đó tạo ra" [40]. Khái niệm này được phổ biến rộng rãi như một khái niệm đạo đức vào năm 1987, khi Ủy ban Thế giới về Môi trường và Phát triển định nghĩa nó là "sự phát triển đáp ứng nhu cầu của hiện tại mà không ảnh hưởng đến khả năng của các thế hệ tương lai đáp ứng nhu cầu của chính họ" [13]. Keiner đã đề xuất định nghĩa về phát triển bền vững nghĩa là "sự đảm bảo các điều kiện sống hàng ngày liên quan đến quyền con người bằng cách tạo ra và duy trì phạm vi lựa chọn rộng rãi nhất có thể một cách tự do xác định kế hoạch cuộc sống. Nguyên tắc công bằng giữa các thế hệ hiện tại và tương lai cần được tính đến trong việc sử dụng các nguồn tài nguyên môi trường, kinh tế và xã hội" [21].

Từ các khái niệm trên, có thể thấy SD đòi hỏi phải xác định các mục tiêu phát triển xã hội - sinh thái để đạt được tính bền vững. Ngoài ra, các khái niệm về SD dựa trên ba khía cạnh cơ bản (trụ cột) được thể hiện ở hình 1, bao gồm: xã hội (công bằng), kinh tế (tăng trưởng) và môi trường (bảo tồn). Nói cách khác, phát triển bền vững phải bảo đảm có sự phát triển kinh tế hiệu quả, xã hội công bằng và môi trường được bảo vệ, gìn giữ. Để đạt được điều này, tất cả các thành phần kinh tế - xã hội, nhà cầm quyền, các tổ chức xã hội... phải bắt tay nhau thực hiện nhằm mục đích dung hòa 3 lĩnh vực chính: kinh tế - xã hội - môi trường (hình 2).

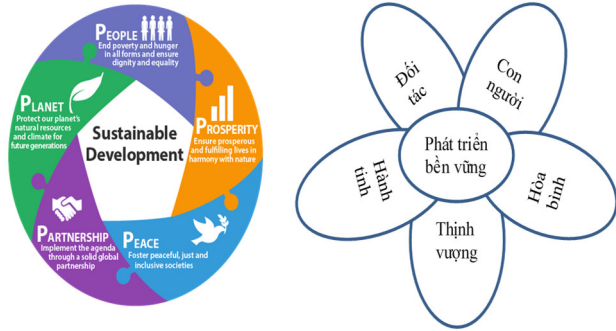
(Nguồn: [40])

Hình 1. Mô hình các trụ cột về phát triển bền vững

(Nguồn: [40])

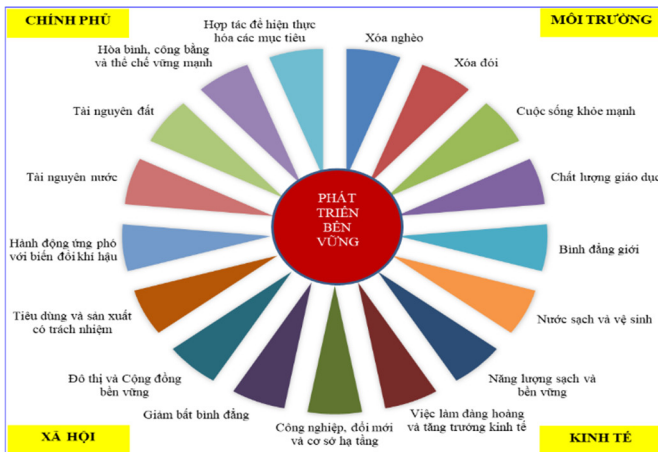
Hình 2. Mô hình kim tự tháp để phát triển bền vững

(Nguồn: [40])

Hình 3. Mô hình năm yếu tố của phát triển bền vững

Dựa trên kết quả Hội nghị thượng đỉnh thế giới về phát triển bền vững (2002), và Hội nghị cấp cao về các mục tiêu phát triển thiên niên kỷ (2010). Liên hợp quốc (2015) đã phát triển mô hình SD xen kẽ năm thành phần (5P: Con người, Quan hệ đối tác, Hòa bình, Hành tinh và Thịnh vượng), như trong hình 3, từ đó xuất hiện các mục tiêu của SD.

(Nguồn: Nghị quyết số 136/NQ-CP về phát triển bền vững)

Hình 4. Các trụ cột và mục tiêu của phát triển bền vững

Chính phủ ban hành Nghị quyết số 136/NQ-CP (2020) về phát triển bền vững, Nghị quyết đã đưa ra 17 mục tiêu phát triển bền vững đến năm 2030 (hình 4) của Việt Nam gồm: (1) Chấm dứt mọi hình thức nghèo ở mọi nơi; (2) Xóa đói, bảo đảm an ninh lương thực, cải thiện dinh dưỡng và thúc đẩy phát triển nông nghiệp bền vững; (3) Bảo đảm cuộc sống khỏe mạnh và tăng cường phúc lợi cho mọi người ở mọi lứa tuổi; (4) Đảm bảo nền giáo dục có chất lượng, công bằng, toàn diện và thúc đẩy các cơ hội học tập suốt đời cho tất cả mọi người; (5) Đạt được bình đẳng giới; tăng quyền và tạo cơ hội cho phụ nữ và trẻ em gái; (6) Đảm bảo đầy đủ và quản lý bền vững tài nguyên nước và hệ thống vệ sinh cho tất cả mọi người; (7) Đảm bảo khả năng tiếp cận nguồn năng lượng bền vững, đáng tin cậy và có khả năng chi trả cho tất cả mọi người; (8) Đảm bảo tăng trưởng kinh tế bền vững, toàn diện, liên tục; tạo việc làm đầy đủ, năng suất và việc làm tốt cho tất cả mọi người; (9) Xây dựng cơ sở hạ tầng có khả năng chống chịu cao, thúc đẩy công nghiệp hóa bao trùm và bền vững, tăng cường đổi mới; (10) Giảm bất bình đẳng

trong xã hội; (11) Phát triển đô thị, nông thôn bền vững, có khả năng chống chịu; đảm bảo môi trường sống và làm việc an toàn, phân bố hợp lý dân cư và lao động theo vùng; (12) Đảm bảo sản xuất và tiêu dùng bền vững; (13) Ứng phó kịp thời, hiệu quả với biến đổi khí hậu và thiên tai; (14) Bảo tồn và sử dụng bền vững đại dương, biển và nguồn lợi biển để phát triển bền vững; (15) Bảo vệ và phát triển rừng bền vững, bảo tồn đa dạng sinh học, phát triển dịch vụ hệ sinh thái, chống sa mạc hóa, ngăn chặn suy thoái và phục hồi tài nguyên đất; (16) Thúc đẩy xã hội hòa bình, dân chủ, công bằng, bình đẳng, văn minh vì sự phát triển bền vững, tạo khả năng tiếp cận công lý cho tất cả mọi người; xây dựng các thể chế hiệu quả, có trách nhiệm giải trình và có sự tham gia ở các cấp; (17) Tăng cường phương thức thực hiện và thúc đẩy đối tác toàn cầu vì sự phát triển bền vững.

2.2. Đại học bền vững

Một nỗ lực quan trọng để xác định "đại học bền vững" nghĩa là gì đã được thực hiện vào năm 1990, bằng Tuyên ngôn của Talloires. Theo đó, "Các trường đại học giáo dục những cá nhân chịu trách nhiệm cao nhất trong việc phát triển và tổ chức các thiết chế xã hội. Vì lý do này, các trường đại học có trách nhiệm rất lớn trong việc nâng cao nhận thức, kiến thức, công nghệ và các công cụ phát triển cần thiết để tạo ra một tương lai bền vững về môi trường" [38].

Trường đại học bền vững đã được xác định bởi Velazquez và cộng sự [43] như: "Một cơ sở giáo dục đại học, nói chung hoặc một phần, giải quyết, liên quan và thúc đẩy, ở cấp độ khu vực hoặc toàn cầu, việc giảm thiểu các tác động tiêu cực về môi trường, kinh tế, xã hội và sức khỏe được tạo ra trong việc sử dụng các nguồn lực của họ ở để hoàn thành các chức năng giảng dạy, nghiên cứu, tiếp cận cộng đồng và quan hệ đối tác cũng như quản lý theo những cách giúp xã hội chuyển đổi sang phong cách sống bền vững". Velazquez và cộng sự đã đưa ra mô hình với quan điểm rõ ràng về những gì những người chịu trách nhiệm về các sáng kiến bền vững nên làm để chuyển đổi trường đại học của họ thành một trường bền vững. Mô hình được tạo ra bằng cách sử dụng quy trình đánh giá tiêu chuẩn của các phương pháp hay nhất được sử dụng trong các trường đại học để thúc đẩy tính bền vững trong 80 cơ sở giáo dục đại học trên khắp thế giới [43].

Một trường đại học bền vững là một cơ sở giáo dục đào tạo công dân toàn cầu về phát triển bền vững, cung cấp những hiểu biết liên quan về những thách thức xã hội cấp bách và giảm dấu ấn môi trường và xã hội trong các hoạt động của khuôn viên trường, trao quyền cho sinh viên và nhân viên hành động, và đặt tính bền vững trở thành ưu tiên trọng tâm.

3. KHUNG KHÁI NIỆM VỀ TRÁCH NHIỆM XÃ HỘI (CSR)

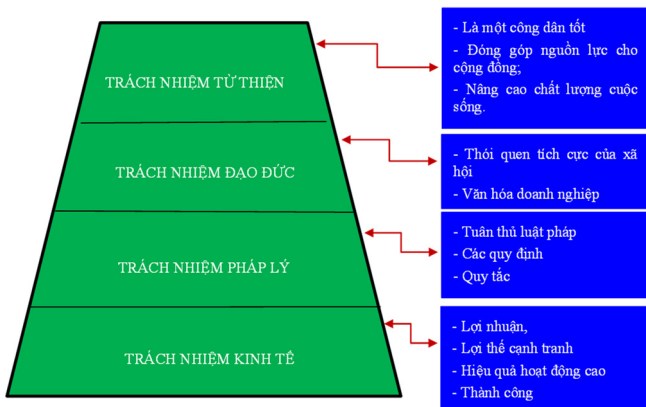
Trách nhiệm xã hội ngày càng trở thành một khái niệm quan trọng trên toàn cầu, và nó đã trở thành một phần của cuộc tranh luận về tính cạnh tranh và tính bền vững trong bối cảnh toàn cầu hóa. Việc thúc đẩy Trách nhiệm xã hội của Doanh nghiệp (CSR) phản ánh nhu cầu bảo vệ các giá trị chung và tăng cường ý thức đoàn kết và gắn bó. Mặt khác,

CSR có nghĩa là các doanh nghiệp phải hành xử có trách nhiệm ở bất cứ nơi nào họ hoạt động, phù hợp với các giá trị, các quy tắc và tiêu chuẩn đã được thống nhất quốc tế. Các doanh nghiệp thuộc mọi quy mô, với sự hợp tác của các bên liên quan, có thể thúc đẩy bằng CSR để dung hòa các tham vọng về kinh tế, xã hội và môi trường.

CSR phải được hiểu là một khái niệm theo đó các công ty tích hợp các mối quan tâm về xã hội và môi trường trong hoạt động kinh doanh của họ và trong tương tác của họ với các bên liên quan trên cơ sở tự nguyện [8]. Định nghĩa này nhấn mạnh rằng, CSR bao gồm các vấn đề xã hội và môi trường. CSR không được hoặc không nên tách rời khỏi chiến lược và hoạt động kinh doanh, đó là việc lồng ghép các mối quan tâm về xã hội và môi trường vào chiến lược và hoạt động kinh doanh. CSR là một khái niệm tự nguyện và một khía cạnh rất quan trọng của CSR là cách doanh nghiệp tương tác với các bên liên quan bên trong và bên ngoài của họ (nhân viên, khách hàng, hàng xóm, tổ chức phi chính phủ, cơ quan công quyền,...).

Một định nghĩa khác được sử dụng rộng rãi về CSR là của Hội đồng Doanh nghiệp Thế giới về Phát triển Bền vững phát biểu rằng "Trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp là cam kết liên tục của doanh nghiệp để hành xử có đạo đức và đóng góp vào sự phát triển kinh tế đồng thời cải thiện chất lượng cuộc sống của lực lượng lao động và gia đình của họ như cũng như của cộng đồng địa phương và xã hội nói chung." (CSR: Gặp gỡ những kỳ vọng đang thay đổi, 1999).

Mặc dù có sự khác biệt về khái niệm SR, Carroll [6] đưa ra kim tự tháp Trách nhiệm xã hội, bao gồm bốn yếu tố (cấp độ): trách nhiệm kinh tế, trách nhiệm pháp lý, trách nhiệm đạo đức và trách nhiệm từ thiện (hình 5).

(Nguồn: [6])

Hình 5. Kim tự tháp của trách nhiệm xã hội

Theo đó trách nhiệm kinh tế bao gồm các trách nhiệm liên quan đến hoạt động tạo ra lợi nhuận, duy trì và nâng cao lợi thế cạnh tranh của tổ chức, đạt được mức hiệu quả hoạt động cao và đảm bảo thành công cho các đơn vị kinh tế thông qua đầu tư hiệu quả.

Trách nhiệm pháp lý là các trách nhiệm liên quan đến việc tuân thủ luật pháp và nhà nước, bao gồm khả năng đáp ứng các quy định của địa phương, khu vực và quốc tế và tuân

thủ luật pháp của xã hội. Thành công của các đơn vị kinh tế không thể tách rời việc tuân thủ pháp luật.

Trách nhiệm đạo đức có nghĩa là công việc của tổ chức hoặc đơn vị trong khuôn khổ tư cách công dân tốt, tuân thủ pháp luật và các quy định và phù hợp với thói quen tích cực của xã hội và các chuẩn mực đạo đức của tổ chức hoặc đơn vị.

Trách nhiệm từ thiện bao gồm tích hợp hiệu quả hoạt động của các bộ phận với thực hiện các khía cạnh nhân đạo hoặc từ thiện của xã hội bằng cách đóng góp vào các hoạt động tình nguyện và hỗ trợ, cũng như các dự án nâng cao chất lượng cuộc sống trong xã hội.

Về vấn đề này, khái niệm trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp đã trở thành diễn ngôn chủ đạo trong lĩnh vực quản trị doanh nghiệp. Thế giới coi trách nhiệm đối với xã hội và môi trường xã hội là một phần trong chiến lược tổ chức của họ [17].

4. TRÁCH NHIỆM XÃ HỘI CỦA TRƯỜNG ĐẠI HỌC (USR)

Những thay đổi về kinh tế, chính trị và xã hội diễn ra trong những thập kỷ qua cũng đã tác động đến các cơ sở giáo dục đại học trên toàn thế giới, những cơ sở này đã trải qua một quá trình cải cách phong phú nhằm đáp ứng những thách thức mới mà họ đang phải đối mặt. Toàn cầu hóa, xã hội tri thức, sự đổi mới, sự phát triển của công nghệ, sự chú trọng ngày càng tăng vào các lực lượng thị trường là một trong những yếu tố chính ảnh hưởng đến sứ mệnh, tầm nhìn, tổ chức, phương thức hoạt động và chuyển giao giáo dục đại học của các trường đại học. Trách nhiệm xã hội của trường đại học đã được xem xét trong các xã hội khác nhau trong kỷ nguyên hiện đại, bao gồm trong Tuyên bố Bologna tạo ra Khu vực Giáo dục Đại học Châu Âu (EHEA) [42]. Chiều hướng này đã trở thành trọng tâm của tuyên bố tiếp theo, trong đó thừa nhận tầm quan trọng của tác động của trường đại học đối với sự phát triển của khu vực giáo dục đại học Châu Âu và đối với việc định nghĩa và chuyển giao các giá trị nền tảng của nó.

Trách nhiệm xã hội liên quan trước hết tới những người có thẩm quyền và quy định phạm vi quyền hạn và trách nhiệm của họ; những người được giao quyền lực phải chịu trách nhiệm trước một cá nhân hoặc tập thể nào đó; tính công khai, minh bạch, trách nhiệm giải trình, sẵn sàng giải thích các quyết định có kèm theo minh chứng khi được hỏi và có trách nhiệm làm rõ những vấn đề xã hội đặc biệt được quan tâm như: chất lượng giáo dục và kết quả học tập của học sinh, sinh viên; tài chính và huy động, sử dụng hiệu quả các nguồn lực; kết quả trong việc đạt được các mục tiêu đặt ra; v.v. Trách nhiệm xã hội bao gồm trách nhiệm bên trong và trách nhiệm bên ngoài tức là trách nhiệm đối với chính nhà trường và trách nhiệm đối với cả xã hội nói chung.

Trách nhiệm bên trong cơ sở giáo dục là trách nhiệm với khách hàng bên trong cơ sở giáo dục bao gồm: cán bộ, nhân viên, giáo viên, học sinh...; trách nhiệm bên ngoài cơ sở giáo dục là trách nhiệm với khách hàng bên ngoài như: Bộ, địa phương, cộng đồng, doanh nghiệp...

Trách nhiệm xã hội của trường đại học có thể được coi là một loại triết lý của trường đại học, như một phương pháp

tiếp cận đạo đức và cộng đồng toàn cầu nhằm mang lại sự phát triển xã hội, sinh thái, môi trường, kỹ thuật và kinh tế [7]. Ý tưởng cơ bản nhất trong trách nhiệm xã hội là tìm cách giảm thiểu tác động tiêu cực của thương mại và kinh doanh đối với môi trường, tôn trọng quyền con người và xã hội. Một trong những thách thức lớn trong việc thực hiện trách nhiệm xã hội của trường đại học là thiếu sự tương tác giữa học giả và xã hội [31]. Theo Symaco và Tee [37], khi các cơ sở giáo dục đại học có nhiều tương tác và hợp tác hơn với một cộng đồng rộng lớn hơn, hãy tạo ra các cơ hội cho các bên liên quan giao dịch với cộng đồng. Ở một quan điểm khác, trách nhiệm xã hội của trường đại học có nghĩa là cam kết nghiêm túc của các trường đại học đối với cộng đồng, các giá trị và các nguyên tắc xã hội cụ thể, hoạt động thông qua việc sử dụng các dự án quản lý, giáo dục, nghiên cứu và bên ngoài để tạo ra sự đồng thuận của xã hội [19].

Trách nhiệm xã hội của trường đại học cũng mở rộng với sự phát triển của các quy trình quản lý. Theo các học giả, trách nhiệm xã hội của trường đại học, thông qua việc cung cấp dịch vụ giáo dục cho cộng đồng, là việc phổ biến kiến thức có đạo đức, được thực hiện thông qua quản lý phù hợp và trách nhiệm giải trình tương xứng với cộng đồng. Nói tóm lại, trách nhiệm xã hội của trường đại học là sự phát triển bền vững của xã hội và nỗ lực đưa giáo dục đại học phù hợp với các mục tiêu xã hội, hiểu biết sâu sắc và các giá trị toàn cầu [5]. Theo quan điểm chủ yếu và mô hình vĩ mô, trách nhiệm xã hội của trường đại học là một dạng chiến lược đạo đức và thông minh để quản lý tác động của tổ chức đối với môi trường tự nhiên, xã hội và con người bên ngoài [45] và điều đó mang lại cho trường đại học sự nổi bật và lợi thế cạnh tranh [4].

Các trường đại học là tâm điểm của sự chú ý và đã được nhiều nghiên cứu thực hiện, bởi vì vai trò của trường đại học trong xã hội là một vấn đề rất quan trọng luôn được các học giả trong lĩnh vực này tranh luận nghiêm túc, và trường đại học có tầm quan trọng lớn do nó tác động trực tiếp đến chất lượng cuộc sống của cộng đồng thông qua các hoạt động giáo dục, nghiên cứu và xã hội [36]. Nhưng “trong kỷ nguyên mới, các cơ sở giáo dục đại học, trong lĩnh vực rộng hơn là trách nhiệm xã hội của tổ chức, đã chú ý đến trách nhiệm xã hội của trường đại học” [19]. Theo đó, Trách nhiệm xã hội của trường đại học đã thu hút các nhà hoạch định giáo dục ở các quốc gia khác nhau [35], do số lượng sinh viên ngày càng tăng, sự phổ biến của giáo dục và sự kỳ vọng ngày càng tăng của trường đại học đối với xã hội. Gomez [15] đã xác định trách nhiệm xã hội của trường đại học là phát triển và thúc đẩy một tập hợp các nguyên tắc và giá trị thông qua việc phát triển bốn các quy trình: quản lý, giảng dạy, nghiên cứu và phục vụ cộng đồng. Trách nhiệm xã hội trong trường đại học được trình bày như một phẩm chất đạo đức theo cách mà các trường đại học có thể hưởng lợi và tiến tới cải tiến. Về vấn đề này, Darus và cộng sự [9] tin rằng trách nhiệm và đạo đức là những động lực thúc đẩy tổ chức. Ngoài ra, các trường đại học là một phương tiện để chuẩn bị cộng đồng cho toàn cầu hóa, tăng trưởng kinh tế và chuẩn bị cho mọi người cho tương lai [12].

Bằng chứng thực nghiệm cho thấy việc giải quyết trách nhiệm xã hội ở các nước đang phát triển chưa được quan tâm thích hợp. Kết quả nghiên cứu của Dagilene & Mykolaitiene [9], Yamchloo và cộng sự [46] đã chứng minh rằng, các trường đại học ở các nước đang phát triển, trách nhiệm xã hội của trường đại học và các cuộc thảo luận liên quan chưa được phản ánh tốt trong giáo dục và nghiên cứu. Trong nghiên cứu của Habibi và cộng sự [18] đã kết luận rằng có năm khía cạnh cơ bản đối với mô hình trách nhiệm xã hội của trường đại học bao gồm: nhân đạo, kinh tế, luật pháp, đạo đức và công nghệ. Trong nghiên cứu của Latif [22] cho thấy trách nhiệm xã hội của trường đại học có bảy khía cạnh cơ bản: (1) trách nhiệm hoạt động, (2) trách nhiệm nghiên cứu và phát triển, (3) trách nhiệm hướng vào khách hàng, (4) trách nhiệm pháp lý, (5) trách nhiệm đạo đức, (6) trách nhiệm tự nguyện, và (7) trách nhiệm nhân đạo. Theo Peric & Delic [33] đã nghiên cứu sự phát triển của trách nhiệm xã hội trong các trường đại học Croatia và nhận thấy rằng trách nhiệm xã hội của các trường đại học phải phù hợp với các vấn đề xã hội ngày nay. Họ cũng kết luận rằng các môn học liên quan đến đạo đức và trách nhiệm xã hội nên được giảng dạy trong các chương trình đào tạo. Nguyen & Truong [29] đã kết luận rằng trách nhiệm xã hội của tổ chức ở Việt Nam còn mơ hồ và có những hạn chế để thích ứng với môi trường. Vì vậy, theo những điều trên, các trường đại học đóng một vai trò quan trọng trong việc phát triển khả năng thành công của thể hệ tiếp theo, đối mặt với hiện tượng toàn cầu hóa và tăng trưởng kinh tế [12, 46].

Nghiên cứu của Shaari và cộng sự [36] cho thấy trường đại học được cung cấp các cơ sở vật chất và dịch vụ phù hợp có thể có cho cộng đồng có ảnh hưởng rất lớn trong việc giáo dục những công dân tốt và có ích cho đất nước. Với vai trò của trường đại học mà trung tâm của các giảng viên, họ là những người truyền bá tri thức, tạo ra tri thức và khám phá tri thức, là những người đóng vai trò quan trọng trong việc nâng cao nhận thức, biến đổi xã hội, thúc đẩy khoa học, xã hội và văn hóa của các quốc gia ngày càng phát triển [24].

Tuy nhiên, các cơ sở giáo dục đại học đã phải đối mặt với rất nhiều áp lực về thể chế trong việc áp dụng các phương pháp thực hiện trách nhiệm xã hội [30]. Trách nhiệm xã hội của trường đại học cũng mở rộng với sự phát triển của các quy trình quản lý. Theo các học giả, trách nhiệm xã hội của trường đại học, thông qua việc cung cấp dịch vụ giáo dục cho cộng đồng, là việc phổ biến kiến thức có đạo đức, được thực hiện thông qua quản lý phù hợp và trách nhiệm giải trình tương xứng với cộng đồng. Nói tóm lại, trách nhiệm xã hội của trường đại học là sự phát triển bền vững của xã hội và nỗ lực đưa giáo dục đại học phù hợp với các mục tiêu xã hội, hiểu biết sâu sắc và các giá trị toàn cầu [5]. Theo quan điểm chủ yếu và mô hình vĩ mô, trách nhiệm xã hội của trường đại học là một dạng chiến lược đạo đức và thông minh để quản lý tác động của tổ chức đối với môi trường tự nhiên, xã hội và con người bên ngoài và điều đó mang lại cho trường đại học sự nổi bật và lợi thế cạnh tranh [4]. Các trường đại học đang thực hiện trách nhiệm xã hội của họ đối

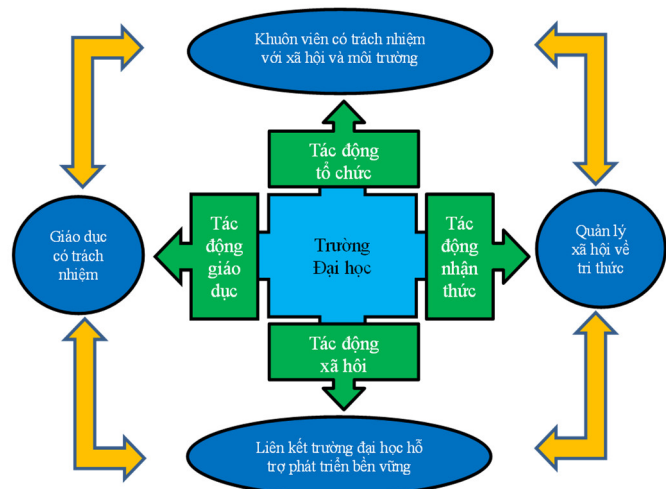
với tương lai của các lĩnh vực công việc nghề nghiệp, chẳng hạn như các doanh nghiệp, các tổ chức chính phủ hoặc phi chính phủ, đó là một cách để thay đổi toàn cầu.

5. TRÁCH NHIỆM XÃ HỘI CỦA TRƯỜNG ĐẠI HỌC VÀ SỰ PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG

Với sự thay đổi của mô hình phát triển từ phát triển kinh tế sang phát triển bền vững, vai trò và chức năng của giáo dục đại học đã có những thay đổi cơ bản. Những quan điểm mới về chính sách giáo dục đại học đã dẫn đến những mục tiêu mới và những kỳ vọng mới về vai trò của các trường đại học. Những ảnh hưởng của cộng đồng học thuật đối với các thành phần của phát triển bền vững, cụ thể là kinh tế, xã hội và môi trường ngày càng gia tăng trong những năm gần đây.

Trách nhiệm xã hội thường bị xem là mâu thuẫn với phát triển bền vững. Các tổ chức thường khó khăn trong việc tuân thủ các nguyên tắc của CSR hoặc tính bền vững [27]. Tuy nhiên, nhận thức đúng đắn về khái niệm CSR cho thấy mối liên hệ chặt chẽ của nó với SD và sự tham chiếu đến nó trong các định nghĩa của nó. Hai khái niệm này bổ sung và phục vụ cho nhau. Do đó, cách duy nhất để đạt được SD bao gồm nhận thức của từng tổ chức và lĩnh vực cá nhân, và cam kết của các thực thể đó đối với trách nhiệm của họ đối với các quyền của xã hội, bảo tồn môi trường và tăng trưởng của nền kinh tế.

Theo Vallaey [41] các tác động của trường đại học bao gồm bốn loại: tác động của tổ chức ảnh hưởng đến môi trường của trường đại học và cộng đồng bao gồm sinh viên, nhân viên và học giả; tác động giáo dục liên quan đến việc giáo dục con người và hình thành đạo đức và giá trị; tác động nhận thức liên quan đến việc xây dựng và sản xuất tri thức, củng cố mối quan hệ giữa bối cảnh công nghệ và xã hội của khoa học và xã hội; và tác động xã hội liên quan đến việc ảnh hưởng đến xã hội thông qua việc thúc đẩy sự tiến bộ, xây dựng vốn xã hội, và chuẩn bị cho học sinh vào thế giới thực. Bốn tác động này đã giúp Vallaey phân tích bốn lĩnh vực quản lý có trách nhiệm với xã hội của trường đại học, như thể hiện trong hình 6.

(Nguồn: [41])

Hình 6. Bốn lĩnh vực trách nhiệm xã hội trong trường đại học

Tác động tổ chức: Giống như các tổ chức khác, trường đại học có tác động đến cuộc sống của cộng đồng, bao gồm cả đội ngũ quản lý, giảng viên, nhân viên và sinh viên. Cách thức tổ chức các nhiệm vụ thường xuyên của mình cũng có các tác động đến môi trường, chẳng hạn như chất thải, phá rừng, chi phí năng lượng, chi phí vận tải,... Các tác động của tổ chức ảnh hưởng đến cả con người và môi trường.

Tác động giáo dục: Trường đại học cung cấp giáo dục cho những người trẻ tuổi và các chuyên gia, đồng thời có tác động đến đạo đức và giá trị của họ cũng như cách họ giải thích thế giới và hành xử. Nó cũng có tác động đến các quy tắc đạo đức một cách có ý thức hoặc hướng dẫn các khái niệm về đạo đức nghề nghiệp và vai trò xã hội của các cá nhân. Các trường đại học có trách nhiệm đòi hỏi việc định hình mối quan hệ với các bên liên quan và phản ánh về cách tổ chức giáo dục phù hợp để đảm bảo sinh viên có trách nhiệm với xã hội.

Tác động cộng đồng: Các trường đại học hướng dẫn việc tạo ra tri thức và dựa trên những tri thức mà xã hội gọi là chân lý, khoa học, tính hợp lý, tính hợp pháp, tiện ích, giáo dục,... Họ thúc đẩy sự tách biệt kiến thức bằng cách phân định phạm vi của mỗi chuyên ngành hoặc khóa học, củng cố mối quan hệ giữa khoa học công nghệ và xã hội, cho phép kiểm soát xã hội và chiếm hữu tri thức. Chúng ảnh hưởng đến việc định nghĩa và lựa chọn các vấn đề được đưa vào chương trình đào tạo. Các trường đại học có trách nhiệm về những kiến thức mà họ tạo nên, mức độ phù hợp xã hội và những người thụ hưởng nó.

Tác động xã hội: Trường đại học là một góp phần thúc đẩy sự tiến bộ, xây dựng vốn xã hội, chuẩn bị cho sinh viên đối với thực tế bên ngoài, cung cấp khả năng tiếp cận kiến thức, v.v. Trường đại học có trách nhiệm đặt câu hỏi làm thế nào nó có thể đóng góp vào sự phát triển xã hội và giải quyết các vấn đề cơ bản của nó: Nó có thể đóng vai trò gì trong sự phát triển của xã hội, với ai và tại sao? Làm thế nào để trường đại học, với chức năng và chuyên môn cụ thể, có thể tham gia vào tiến bộ xã hội và thúc đẩy trách nhiệm xã hội? Các trường đại học nên liên kết với ai để đạt được trách nhiệm xã hội?

Rõ ràng là khi cam kết thực hiện trách nhiệm xã hội của mình, các trường đại học đóng vai trò quan trọng hàng đầu trong việc đạt được mục tiêu phát triển bền vững. Mặc dù những người đã cam kết với phát triển bền vững đang cố gắng đóng góp sâu sắc vào nó [39]. Thông qua các chức năng chính của trường đại học (nghiên cứu, giảng dạy và phục vụ cộng đồng), các trường đại học phải nâng cao tính liên ngành, khuyến khích tư duy phản biện và đảm bảo quyền công dân. Điều này chắc chắn sẽ góp phần vào triển vọng bền vững và phúc lợi. Theo Abdul Razak và cộng sự [1], các trường đại học được cho là tổ chức xã hội quan trọng nhất, có vai trò to lớn trong việc phát triển những công dân có khả năng đóng góp về mặt chính trị, xã hội, văn hóa và kinh tế cho một xã hội công bằng và tiến bộ.

Trong bất kỳ hệ thống giáo dục nào, trường đại học được coi là trung tâm của hệ thống chiến lược và là nền tảng của phát triển bền vững, đặc biệt là trong thời đại toàn cầu hóa

hiện nay, vì nó thực hiện nhiều nhiệm vụ. Điều này là do trường đại học tiếp tục có tầm quan trọng lớn trong bất kỳ hệ thống giáo dục nào, đặc biệt là liên quan đến việc hình thành nguồn nhân lực có trình độ. Tương tự như vậy, trường đại học đóng vai trò như một công cụ thiết yếu trong việc phát triển các kế hoạch phát triển bền vững với nhiều khía cạnh khác nhau mà trường đại học có thể đạt được thông qua ba chức năng chính của nó. Hơn nữa, cơ quan quản lý trường đại học, coi sự bền vững về môi trường, cũng tương thích chặt chẽ với các chính sách khác của cơ quan quản lý có trách nhiệm. Do đó, các trường đại học nên quản lý với đặc điểm là tham vấn với những người khác, công bằng, minh bạch và trách nhiệm giải trình, ngoài ra, điều được coi là quan trọng nhất, sự tham gia đầy đủ của sinh viên vào các quá trình này, qua đó trường đại học có thể dạy cho sinh viên của mình những khía cạnh quan trọng của trách nhiệm xã hội.

Để giúp các trường đại học thực hiện vai trò cần thiết của mình trong việc đương đầu với những thách thức và xu hướng toàn cầu hướng tới nền kinh tế dựa trên tri thức và thúc đẩy xã hội phát triển. Hơn nữa, các trường đại học cũng được giao phó đào tạo các công dân toàn cầu, những người có thể đóng một vai trò lớn hơn trong việc đảm bảo có thể đạt được các mục tiêu phát triển bền vững. Bên cạnh chức năng giáo dục và nghiên cứu với các yêu cầu của nền kinh tế dựa trên tri thức và phát triển bền vững, các trường đại học phải tập trung vào chức năng thứ ba của họ liên quan đến phục vụ cộng đồng, cam kết với trách nhiệm xã hội.

6. KẾT LUẬN VÀ HÀM Ý CHÍNH SÁCH

Mặc dù thực tiễn cho thấy rằng việc hướng tới phát triển bền vững đang thực hiện trong các trường đại học, tuy nhiên họ đang đối mặt với một số lý do cản trở việc thực hiện vai trò xã hội của họ. Những điều này bao gồm sự yếu kém của văn hóa trách nhiệm và chỉ giới hạn trong các công việc từ thiện, thiếu tổ chức nội bộ của trách nhiệm xã hội trong các tổ chức, sự yếu kém của văn hóa cho đi và cam kết đạo đức để phát triển và không có các biện pháp cụ thể của trách nhiệm xã hội. Ngày nay, các trường đại học cần phải nâng cao trách nhiệm xã hội của mình, bên cạnh việc phổ biến nhận thức đúng đắn và khắc sâu vào tâm trí các cá nhân những giá trị khiến trách nhiệm xã hội trở thành một hành vi tự động và nghĩa vụ đạo đức của tất cả mọi người. Hơn nữa, chương trình các mục tiêu phát triển bền vững sẽ giúp tập trung nỗ lực của các chính phủ và các cơ sở giáo dục vào việc mang lại những kết quả phát triển quan trọng. Sự thành công của những nỗ lực đó sẽ dựa vào sự sẵn sàng mạnh mẽ và sự tham gia đầy đủ của trường đại học với xã hội. Bất kỳ ý tưởng, nhận thức và khuyến nghị nào được đề trình để kích hoạt vai trò củaUSR trongSD đều trở thành những đề xuất lý thuyết, trừ khi chúng được liên kết với cơ chế thực hiện mạnh mẽ. Để giúp các trường đại học đạt đượcSR theo cách chuyên nghiệp cao, điều cần thiết là các cơ sở giáo dục đó phải thực hiện trách nhiệm của mình trên cơ sở đảm bảo tính lâu dài, tổng quát, toàn diện và liên tục.

Trên cơ sở phân tích nội dung về trách nhiệm xã hội, phát triển bền vững, sự liên quan đến mối liên hệ giữaUSR vàSD,

đó là sự hiểu biết và nhận thức đầy đủ về khái niệm toàn diện củaSR là con đường dẫn đến việc đạt đượcSD. Bài viết đề xuất một số hàm ý như sau:

Thứ nhất, cam kết của trường đại học về trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững đòi hỏi phải đưa vào tầm nhìn hoặc sứ mệnh của trường đại học. Trường đại học cần đảm bảo sự hỗ trợ dựa trên các quy định, quy tắc về trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững ở cấp nội bộ của trường đại học, bao gồm các khía cạnh xã hội, kinh tế và môi trường trong các mục tiêu và kế hoạch chiến lược của trường. Tạo ra bầu không khí bên trong của môi trường đại học để phù hợp với việc triển khai các hoạt động, chương trình và sáng kiến xanh cũng là điều cần thiết.

Thứ hai, trường đại học phải cam kết xây dựng chương trình giáo dục và các hoạt động ngoại khóa theo hướng không ngừng nâng cao trình độ học vấn, kỹ năng, năng lực đầu ra phù hợp với nhu cầu của cộng đồng. Đưa các nội dung về trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững vào hầu hết các chương trình đào tạo, qua đó giúp người học hiểu khái niệm đúng đắn về trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững, đặc biệt là các khía cạnh cũng như tác động tương lai của nó đối với cá nhân và xã hội, cùng với việc liên kết chúng với ứng dụng thực tế; Đồng thời, làm sâu sắc thêm các thực hành trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững thông qua các hoạt động ngoại khóa, các chương trình và cuộc thi dành cho sinh viên, cùng với việc cung cấp cho sinh viên các biện pháp khuyến khích tham gia

Thứ ba, phổ biến văn hóa và nhận thức về trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững đối với đội ngũ giảng viên, các nhà nghiên cứu, nhân viên và sinh viên của họ bằng cách tổ chức các chiến dịch quy mô lớn, thực hiện không liên tục và liên tục. Thúc đẩy phát triển bền vững thông qua cam kết của với trách nhiệm xã hội trước hết đòi hỏi niềm tin và sự tin tưởng của trường đại học và ban lãnh đạo, giảng viên, nhân viên và sinh viên của trường, cũng như niềm tin và niềm tin sâu sắc vào vấn đề trách nhiệm xã hội.

Thứ tư, xây dựng các chỉ tiêu về trách nhiệm xã hội và phát triển bền vững mà trường đại học trong việc đo lường kết quả hoạt động và phát triển các nỗ lực của mình trong lĩnh vực này theo các mục tiêu và kế hoạch chiến lược cũng như theo thời gian biểu cụ thể và đã công bố.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

[1]. Abdul Razak Dzulkifli, Wan Chang Da, Sirat Morshidi, 2017. *Juxtaposing Economic Progress with Sustainability in Mind: Issues and Way Forward for Universities, in Higher Education in the World 6. Towards a Socially Responsible University: Balancing the Global with the Local*, Global University Network for Innovation (GUNI).

[2]. *Association for Strengthening Agricultural Research in Eastern and Central Africa (ASARECA)*. Reshaping Tertiary Agricultural Education in the ACP: 2015 and Beyond, Electronic Newsletter, 11, 12

- [3]. Balabanis George, Phillips Hugh, Lyall Jonathan 1998. *Corporate social responsibility and economic performance in the top British companies: are they linked?*. *European Business Review*, 98 (1): 25-44.
- [4]. Brown R., Mazzarol T., 2009. *The importance of institutional image to student satisfaction and loyalty within higher education*. *Higher Education* 58, 81-95. doi: doi.org/10.1007/s10734-008-9183-8
- [5]. Burguete J., Lopez A. C., Lanero A., 2014. *Are students aware of university social responsibility? Some insights from a survey in a Spanish university*. *International Review on Public and Nonprofit Marketing* (11), 195-208. doi:10.1007/s12208-014-0114-3
- [6]. Carroll Archie, 1991. *The Pyramid of Corporate Social Responsibility: Toward the Moral Management of Organizational Stakeholders*. *Business Horizons*, 34 (4), 39- 48.
- [7]. Chen S.H., Nasongkhla J., Donaldson A. 2015. *University Social Responsibility (USR): Identifying an Ethical Foundation within Higher Education Institutions*. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 14(4), 164-172
- [8]. Commission of European Communities, 2006. *Brussels, 22.3.2006, COM (2006) 136final. 2 - 5*.
- [9]. Dagilene L., Mykolaitiene V., 2015. *Disclosure of Social Responsibility in Annual Performance Reports of Universities*. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* (213), 586-592. doi:10.1016/j.sbspro.2015.11.454
- [10]. Darus F., Mad S., Nejati M., 2015. *Ethical and Social Responsibility of Financial Institutions: Influence of Internal and External Pressure*. *Procedia Economics and Finance*, 28, 183-189. doi:10.1016/S2212- 5671(15)01099-0
- [11]. De Baerdemaeker J., Bruggeman W., 2015. *The impact of participation in strategic planning on managers' creation of budgetary slack: the mediating role of autonomous motivation and affective organisational commitment*. *Management Accounting Research*, 29, 1-12.
- [12]. Dolors S.P., Vernis M., Noema R., 2011. *Corporate social responsibility in management education: Current status in Spanish universities*. *Journal of Management & Organization*, 17(5), 604-620.
- [13]. Ebner D., Baumgartner R.J., 2006. *The Relationship Between Sustainable Development and Corporate Social Responsibility*. *Corporate Responsibility Research Conference*, 4-5 September, Dublin.
- [14]. Ganjali A., Rezaee S., 2016. *Linking perceived employee voice and creativity*. *Iranian Journal of Management Studies*, 9(1), 175-191 IJMS.
- [15]. Gomez L., 2014. *Corporate Social Responsibility and Sustainability: Emerging Trends in Developing Economies*. In G. Eweje (Ed.), *Critical Studies on Corporate Responsibility*. Governance and Sustainability (pp. 241-268). Tampa, United States: Emerald Group Publishing Limited. doi:10.1108/S2043-905920140000008013
- [16]. Gheitani A., Imani S., Seyyedamiri N., Foroudi P., 2019. *Mediating effect of intrinsic motivation on the relationship between Islamic work ethic, job satisfaction, and organizational commitment in banking sector*. *International Journal of Islamic and Middle Eastern Finance and Management*.
- [17]. Greenberg J., Baron R. A., 2008. *Behavior in Organizations*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall
- [18]. Habibi N., Vazifedoost H., Jaafari P., 2016. *Elements of promoting social responsibility of Islamic Azad University*. 22(2), 125-145. Retrieved from <http://journal.irphe.ac.ir/article-1-2957-fa.html>
- [19]. Hernandez I., Mainardes E., 2016. *University social responsibility: a student base analysis in Brazil*. *International Review on Public and Nonprofit Marketing*, 13(2), 151-169. doi:10.1007/s12208-016- 0158-7
- [20]. Howard John, Sharma Arun, 2006. *Universities' Third Mission: Communities Engagement*. B-Hert Position Paper, 11, Melbourne.
- [21]. Keiner Marco, 2004. *Re-Emphasizing Sustainable Development- The Concept of 'Evolutionability: On living changes, equity, and good heritage*, *Environment, Development and Sustainability*, 6: 379-392
- [22]. Latif K., 2017. *The Development and Validation of Stakeholder-Based Scale for Measuring University Social Responsibility (USR)*. *Social Indicators Research* (140), pages 511-547. doi:org/10.1007/s11205-017- 1794-y
- [23]. Martí-Noguera Juan José, Puerta-Lopera Isabel Cristina, Rojas-Román Piedad, 2017. *About the Social Responsibility of Universities*. *Revista Colombiana de Ciencias Sociales*, 8 (2): 302-309
- [24]. Mohebzadegan Y., Pardakhtchi M., Ghahramani M., Ferasatkah M., 2013. *Developing a Model for Faculty Development Approach based on Grounded Theory*. *IRPHE*, 19(4), 1-[24]. Retrieved from <http://journal.irphe.ac.ir/article-۲۱۱۲-۱-fa.html>
- [25]. Mosley D. C., Megginson L. C., Pietri P. H., 2005. *Supervisory Management: The Art of Inspiring, Empowering, and Developing People* (3rd ed.). Mason, OH: Thomson.
- [26]. Mullins L. J., 2006. *Essentials of Organisational Behaviour*. Harlow: Financial Times Prentice-Hall.
- [27]. Moon J., 2007. *The Contribution of Corporate Social Responsibility to Sustainable Development*. *Sustainable Development*, 15, 296-306.
- [28]. Posch P., 1991. *Environment and School Initiatives: Background and Basic Premises of the Project*. in: OECD/CERI (Hrsg.) *Environment and School Initiatives*. Paris: OECD, 13 - 18
- [29]. Nguyen M., Truong M. 2016. *The Effect of Culture on Enterprise's Perception of Corporate Social Responsibility: The Case of Vietnam*. *Procedia CIRP*, 40, 680-686. doi:10.1016/j.procir.2016.01.154
- [30]. Rahman A., Castka P., Love T., 2019. *Corporate social responsibility in higher education A study of the institutionalisation of CSR in Malaysian public universities*. *Corporate social responsibility and Environmental Management*, 26(4), 916-928. doi:org/10.1002/csr.1731
- [31]. Ramos-Monge E., Llinas-Audet X., Barrera-Martínez J., 2019. *Drivers and barriers of University Social Responsibility: integration into strategic plans*. *World Review of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development (WREMSD)*, 15(1-2). doi:10.1504/WREMSD.2019.098475
- [32]. Ryan R. M., Deci E. L. 2000. *Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions*. *Contemporary Educational Psychology*, 25(1), 54-67.
- [33]. Peric J., Delic A., 2016. *Developing social responsibility in Croatian Universities: a benchmarking approach and an overview of current situation*. *International Review on Public and Nonprofit Marketing*, 13(1), 69-80. doi:10.1007/s12208-015-0144-5
- [34]. Pinder C. C., 1998. *Motivation in Work Organizations*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- [35]. Salehi E., Sabeti A., Hsanzadeh B K S., 2012. *Investigating the importance of corporate social responsibility indicators in industrial centers and universities*. *Iranian Higher education Journal*, 4(14), 1-35.
- [36]. Shaari R., Sarip A., Rajab A., Wan Zakaria W., 2018. *The Impact of University Social Responsibility towards Producing Good Citizenship: Evidence from Malaysia*. *International Journal of Organizational Leadership*, 7, 374-385.
- [37]. Symaco L., Tee M., 2019. *Social responsibility and engagement in higher education: Case of the ASEAN*. *International Journal of Educational Development*, 66, 184-192. doi:10.1016/j.ijedudev.2018.10.001

[38]. The Talloires Declaration, accessed 3.12.2010 from http://www.ulsf.org/programs_talloires.html

[39]. Tilbury Daniella, 2011. *Higher Education in the World 4: Higher Education's Commitment to Sustainability: from Understanding to Action*. Global University Network for Innovation (GUNI).

[40]. United Nations, 2015. *5 Ps of Sustainable Development*. UN Sustainable Development Goals, Retrieved from: <http://www.waynevisser.com/report/sdgs-finalised-text>

[41]. Vallaey François, 2014. *University Social Responsibility: A mature and responsible definition, in Higher Education in the World 5: Knowledge, Engagement and Higher Education: Contributing to Social Change*. Global University Network for Innovation (GUNI).

[42]. Vasilescu Ruxandra, Barna Cristina, Epure Manuela, Baicu Claudia, 2010. *Developing University Social Responsibility: A model for the challenges of the new civil society*. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2: 4177-4182.

[43]. Velazquez L., Munguia N., Platt A., Taddei J., 2006. *Sustainable university: what can be the matter?*. *Journal of Cleaner Production* Volume 14, Issues 9-11, 2006, 810-819.

[44]. Wals A.E.J., Jickling B., 2002. *Sustainability in higher education: From doublethink and newspeak to critical thinking and meaningful learning*. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, Vol. 3 Iss: 3, pp.221 – 232

[45]. Windsor D., 2013. *Corporate Social Responsibility: An Ethical Approach*. *Business Ethics Quarterly*, 23(4), 628- 632.

[46]. Yamchloo S. T., Abibli K., Faramarz Gharamaleki A., 2016. *Study of recognizing the current situation of social responsibility of the university based on the Valais model based on the views of faculty members (Case: University of Tehran)*. *Journal of Iranian Higher Education*, 8(4), 72-109.

[47]. Yasrebi A.B., Wetherelt A., Foster P.J., Afzal P., Ahangaran D.K., Esfahanipour R. 2014. *Significant factors that influence motivation of employees within the mining sector. Chapter 144 of Mine planning and equipment selection*. *Proceedings of the 22nd MPES Conference*. Dresden, Germany, 14th-19th October 2013), Springer International Publishing, 1495-1502.

AUTHORS INFORMATION

**Ha Thanh Cong, Nguyen Van Thien, Than Thanh Son, Vu Dinh Khoa,
Nguyen Manh Cuong**

Hanoi University of Industry, Vietnam